

Forslag til:**Inatsisartutlov om ændring af Inatsisartutlov om markedsføring og mærkning
(Markedsføringsloven)**

(Skjult reklame, forbud mod influencere under 15 år, markedsføring rettet mod mindreårige, markedsføring af lån, myndighedskompetence på forbrugerområdet, anonyme henvendelser, offentliggørelse af bødesager m.v.)

§ 1

I Inatsisartutlov nr. 39 af 9. december 2015 om markedsføring og mærkning (markedsføringsloven), jf. Selvstyrets lovebekendtgørelse nr.1 af 26. marts 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 4 affattes således:

” § 4. En erhvervsdrivende skal klart oplyse den kommercielle hensigt med enhver form for reklame, uanset i hvilket medie den bringes.”

2. § 9, stk. 3, affattes således:

” *Stk. 3.* Markedsføring rettet mod børn og unge må ikke indeholde:

1) omtale af rusmidler, herunder alkohol, eller andre produkter, der er uegnede for børn og unge under 18 år,

2) billeder af rusmidler, herunder alkohol, eller andre produkter, der er uegnede for børn og unge under 18 år, eller

3) henvisninger til rusmidler, herunder alkohol, eller andre produkter, der er uegnede for børn og unge under 18 år.”

3. I § 9 indsættes som stk. 4-6:

” *Stk. 4.* Markedsføring rettet mod børn og unge må ikke udøves på eller via profiler på sociale medier, der tilhører eller fremstår som tilhørende børn og unge under 15 år.

Stk. 5. Markedsføring rettet mod børn og unge på sociale medier må ikke anvende børn og unge under 15 år eller visuelle gengivelser af disse, medmindre anvendelsen indgår i en naturlig sammenhæng for at illustrere eller vise et produkt.

Stk. 6. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om, hvilke produkter der skal anses for uegnede for børn og unge under 18 år, jf. stk. 3, nr. 1-3.”

4. Efter § 9 indsættes en ny overskrift:

”Forbud mod markedsføring af visse kreditaftaler og forbrugslångivere”

5. Efter den nye overskrift indsættes:

” **§ 9 a.** Pengeinstitutter og andre långivere må ikke markedsføre kreditaftaler til forbrugere, hvis de udbyder forbrugerkredit med en årlig omkostning på 25 procent eller derover, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse ved markedsføring af boligkreditaftaler.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis kreditaftalen markedsføres:

- 1) på långivers forretningssted,
- 2) på långivers hjemmeside,
- 3) i et system til brug for fjernsalg, som drives af långiver, eller
- 4) med henblik på køb af en specifik vare eller tjenesteydelse, hvorefter:
 - a) køberen efter aftale med sælgeren har fået henstand med betaling af købesummen eller en del af denne, eller købesummen helt eller delvis dækkes ved lån indrømmet køberen af en tredjemand på grundlag af en aftale herom mellem denne og sælgeren,
 - b) kreditaftalen markedsføres på sælgerens forretningssted, hjemmeside eller i et system til brug for fjernsalg, som drives af sælgeren, og
 - c) markedsføringen sker i tilknytning til oplysningen om varens eller tjenesteydelsens kontantpris.

§ 9 b. Pengeinstitutter og andre långivere, der udbyder kreditaftaler til forbrugere, må ikke markedsføre sig i forbindelse med markedsføring af spil eller spiludbydere, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse ved markedsføring af boligkreditaftaler.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis kreditaftalen udbydes med henblik på køb af en vare eller tjenesteydelse, hvorefter køberen efter aftale med sælgeren har fået henstand med betaling af købesummen eller en del af denne, eller købesummen helt eller delvis dækkes ved lån indrømmet køberen af en tredjemand på grundlag af en aftale herom mellem denne og sælgeren.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse ved markedsføring af pengeinstitutter og andre långivere og kreditaftaler til forbrugere i forbindelse med markedsføring af spil eller spiludbydere, hvis markedsføring sker ved en långivers sponsorering af idræt og almennyttige foreninger og fonde og långiver ikke udbyder lån med årlige omkostninger på 25 procent eller derover. Undtagelsen gælder kun ved skriftlige sponsoraftaler.”

6. Efter § 24 indsættes:

” **§ 24 a.** Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan oprette en portal til anonyme henvendelser om mulige overtrædelser af denne Inatsisartutlov.

Stk. 2. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen må ikke oplyse den indklagede virksomhed eller andre om, at styrelsen har modtaget en henvendelse efter stk. 1.

Stk. 3. Den, der har henvendt sig anonymt til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, kan over for styrelsen give samtykke til, at styrelsen oplyser den indklagede virksomhed eller andre om, at styrelsen har modtaget henvendelsen. Vedkommende kan give samtykke til, at styrelsen over for den indklagede virksomhed eller andre oplyser navnet på den, der har henvendt sig. Vedkommende kan helt eller delvist give samtykke til, at styrelsen over for den indklagede virksomhed eller andre videregiver henvendelsens indhold.”

7. Kapitel 8 affattes således:

”Kapitel 8

Behandling af forbrugerklager over erhvervsdrivende

§ 27. Forbrugerklager over varer, arbejds- eller tjenesteydelser solgt af erhvervsdrivende kan indbringes til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen.

§ 28. Det kan ikke ensidigt eller ved aftale bestemmes, at en klage ikke kan indbringes for Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, jf. § 27.

§ 29. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan ikke behandle klager, hvor der i anden lovgivning er fastsat særlige klageregler eller klageinstanser.

§ 30. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan afvise at behandle en klage, der ikke skønnes egnet til behandling.

Stk. 2. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan afvise at behandle en klage, hvor det er åbenbart, at der ikke kan gives forbrugeren medhold i klagen.

§ 31. En klage, der er afgjort ved domstolene eller ved voldgift, kan ikke indbringes for Forbruger- og Konkurrencestyrelsen.

§ 32. Hvis den erhvervsdrivende ikke ønsker at være bundet af den afgørelse, som Forbruger- og Konkurrencestyrelsen har truffet efter § 27, skal den erhvervsdrivende skriftligt meddele dette til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen inden 30 dage fra meddelelsen af afgørelsen.

§ 33. En anmodning fra den erhvervsdrivende om genoptagelse af klagesagen, der er indgivet skriftligt til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen inden udløbet af fristen i § 32, har opsættende virkning. Fristen i § 32 regnes herefter fra det tidspunkt, hvor Forbruger- og Konkurrencestyrelsen har truffet afgørelse i genoptagelsessagen.

§ 34. Forbruger- og Konkurrencestyrelsens afgørelse i klagesager kan tvangsfuldbyrdes i forhold til den erhvervsdrivende efter udløbet af fristerne i §§ 32 og 33.

Stk. 2. En anmodning til domstolene om tvangsfuldbyrdelse skal være bilagt den af Forbruger- og Konkurrencestyrelsen truffne afgørelse, der danner grundlag for anmodningen om tvangsfuldbyrdelse, og en erklæring fra Forbruger- og Konkurrencestyrelsen om, at den erhvervsdrivende ikke inden for fristerne i §§ 32 og 33 har meddelt, at den pågældende ikke ønsker at være bundet af afgørelsen.

§ 35. Når der er truffet afgørelse i en klagesag, kan hver af parterne indbringe sagen for domstolene. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan på forbrugerens anmodning indbringe sagen for domstolene på forbrugerens vegne, hvis afgørelsen ikke efterleves.

Stk. 2. En afgørelse truffet af Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.”

8. § 36 affattes således:

” **§ 36.** En afgørelse truffet af Forbruger- og Konkurrencestyrelsen af almen interesse kan offentliggøres.

Stk. 2. Offentliggørelse sker i anonymiseret form, jf. dog stk. 3 og § 37.

Stk. 3. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan orientere offentligheden om sager, hvor en erhvervsdrivende har vedtaget et bødeforlæg eller er blevet idømt en bøde ved endelig dom, hvis sagen er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af bestemmelserne i denne Inatsisartutlov eller forskrifter udstedt i medfør af denne Inatsisartutlov. Offentliggørelsen kan i disse tilfælde ske med identifikation af virksomheden. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen orienterer forinden den berørte erhvervsdrivende om offentliggørelsen, medmindre der foreligger særligt hastende tilfælde.”

9. § 37, stk. 1, affattes således:

” Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan offentliggøre en liste over erhvervsdrivende, der ikke efterlever styrelsens afgørelser truffet efter kapitel 8.”

10. § 39, stk. 1, nr. 1, affattes således:

” 1) Overtræder § 3, stk. 1-2, § 4, § 6, stk. 1, 3 eller 6, § 9, stk. 2-5, § 9 a, stk. 1, § 9 b, stk. 1, § 11, § 12, § 18, stk. 5, eller § 23.”

§ 2

Inatsisartutloven træder i kraft den 1. juli 2026.

Grønlands Selvstyre, den xx. xxx 2026

Formanden for Naalakkersuisut